

[H. C. Hansen.]

for Korruption og Bengnaveri. Vi har faaet det herind, sagt tydeligt og klart, men det forpligter da ogsaa det ærede Medlem til at fremkomme med positive Beviser til Underbygning af det, han her har sagt. Thi den danske Rigsdag kan ikke være tjent med, at et Medlem af dette høje Ting staar op og siger, hvad det ærede Medlem har sagt i Dag, og saa vil luske sig fra det uden at bevise noget som helst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg vil gerne spørge de ærede Medlemmer, der med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Spidsen nu slaar sig for Brystet og takker Forsynet for, at de ikke er som denne Synder nede paa den bageste Bænk, om de vil hævde, at der ikke er usømmeligt Bengnaveri i det danske Samfund, om der ikke paa det ene og det andet Omraade er Korruption, ikke i dette Ords Betydning af direkte Bestikkelighed, men i malhonnet Optræden, i en Jagt efter letkøbt Pengefordel, som er forkastelig, især hos Personer, som nyder Tillidsposter af den ene eller den anden Art. Dette Forhold er dog et dagligt Samtaleemne ude i den menige Befolkning. (*Afbrydelse:* Bevis det!). Hvis det ærede Medlem vilde læse Blade, som ikke er Partiblade, f. Eks. „Skatteborgeren“, saa vilde det ærede Medlem se, at Meningerne paa dette Punkt ikke falder sammen med det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers, men at der er mange, der har en tilsvarende Opfattelse som det ærede Medlem Hr. Thomsen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg forstod ikke rigtig, om det ærede Medlem Hr. Holstein vilde gøre det ærede Medlem Hr. Thomsens Ord til sine, for vil det ærede Medlem Hr. Holstein det, saa vil jeg sige til ham, som jeg har sagt saa mange Gange til ham som til det ærede Medlem Hr. Thomsen: Nu skal vi ikke lade dette her glide ud, nu skal dette her ikke viskes ud paa den Maade, at man spørger, om vi ikke mener, at der kan være en og anden, der har for mange Bierhverv. Man maa nævne et eller andet Eksempel. Det er ikke min Sag at nævne Eksempler, det er ikke mig, der har fremsat Beskyldningen, det er ikke min Sag at føre Spørgsmaalet over i den Kampgade, som det ærede Medlem Hr. Holstein gør.

Nej, hvis det ærede Medlem Hr. Holstein gør det ærede Medlem Hr. Thomsens Ord til sine, saa maa begge de ærede Medlemmer med Eksempler, ikke med „Skatteborgeren“ — et Papir, som det ærede Medlem Hr. Holstein jo egentlig slet ikke skulde kunne røre ved —, gøre klart, hvad det er, de sigter til. Saa maa de ærede Medlemmer Hr. Holstein og Hr. Thomsen sige, hvilke konkrete Eksempler de tænker paa. Hvilke Medlemmer af dette høje Ting er korrupte, hvilke Medlemmer har for mange Bierhverv? Lad os faa de to Ting slaaet fast, Korruptionen og Bierhvervene. Hvilke Eksempler inden for Rigsdagen er det, man tænker paa?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomsen: Naar det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen lyser efter Beviser og spørger, hvad jeg mener med Korruption, saa forstaar jeg derved det, man i Almindelighed forstaar derved: en grov Form for Bengnaveri, og der er sikkert ingen af de ærede Medlemmer, der vil bestride, at det er vi netop ude for i dette Land. (*Stemmer:* Hvor?). Beviser spørger ærede Medlemmer om. Maa jeg have Lov til at henvise ærede Medlemmer til egne Vælgere. Gaa hjem i Valgkredsen og spørg Vælgerne. Hvis ikke den første, De træffer, kan give Besked, ja, saa skal De være meget uheldige, hvis ikke den næste præcis kan give Udtryk for, hvad man i Almindelighed mener.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg skal nævne det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nogle konkrete Eksempler paa, hvad jeg finder absolut forkasteligt og utilstedeligt, som Udtryk for den offentlige Moral her i Landet, over for Personer, som har betroede Tillidsposter, for jeg har nemlig selv draget de Tilfælde frem her i Tinget. Jeg skal nævne tre Eksempler i alt, uden at gaa i Detailler, men blot for at minde det ærede Medlem, for hans Hukommelse er aabenbart kort. Det ene er Dobbeltthonoraraaffæren i Landmandsbanken i 1927—28. Det andet er den Fremgangsmaade, man fulgte, da det havde vist sig, at en højtstaaende Embedsmand i Handelsministeriet var kommet — skal jeg udtrykke mig mildt — meget galt af Sted, og den Maade, hvorpaa man reagerede herover for fra Regeringens Side, fra Rigsadvokatens Side, fra officiel Side. For det tredje skal